

Veda

– Nargülü · 30 Temmuz 2013

Sabahlara yırtıldı aklımın gebeleri
Bir göçten geriye kalanlar
Asık yüzünün deltasından

Şiddetli bir kuraklığın ön ığlığı
Sesinde binlere bölünen aşktır yankılanan

Şimdi Gitme zamanı demişti çoktan
Son sancısı...
Bir ur gibi yapışan nefesinden kopmanın

Her aşk vadesini doldurur
Geriye bıraktığı boşlukta söylenir son söz
Genelde argo olur
Ve kirletir yaşanan herşeyi

Oysa böyle başlamaz aşklar
Dile dolanan süslü harfler olur her zaman, dudağının kenarında
Ve vaatler sıralanır ardı ardına
Yaşanacaklara!

Nurgül Ocak